

mozujemy, a so na to spuščežamy, so je wjeźje wjerno: Boh ze nam Krystuša dla nadny bycz, na nasche Rjechi nespominacz, ale nas sbožnych sczinicz; tak teź pschindze na to prawa swjerna Poslušnosť, so so my pschichodnje Rjechow ladamy, a Boha rošnjewacz nochzemy, kotryž nam tajku Radu wopofasal a swojeho Syna schenkował je.

A tak je tym Rjeschnikam prawje pomhane, so na Mjesto Rjecha dvojaku Prawdosz dostanu. Kajž teź swjaty Szenik nascheho Ejekarja Krystuša kwali, a praji: A my widžichmy jeho polneho Nady a Prawdy. Jana 1. A to niz jeno jeho Baršchony dla, ale dofelž nam Radu a Prawdu sobu džjeli, a schenkujje. Nada je, so nam Rjechi wodate su, Prawda, so my niz kajž czi Hejchlerjo na Sdacze, ale swutrobu boh abojasni smy, a lubje radzi to czinimy, na czimž Boh Spodobanje ma. Na to Mjesto skhowaju Hejchlerjo, kotřiz so prawi sdadza bycz, swoje Rjechi; a jich zyla Sswjatosz je Eja a Hejchlerstwo.

Na to kedž bujeze swjeru, a džakujeze so Bohu sa tajku Radu, so smy, Bohu bydž Džak, teho praweho Ejekarja namakali, a to prawe Ejekarstwo dostali, psches kotrež nam wot Rjechow spomožene je, a my pjekuje sweczi bycz mozemy; niz jeno tych Skutkow dla, kotrež my we Wjeri do Krystuša czinimy, a so tehodla Bohu spodobamy, hacž runje dokonjane nejsu, ale Nady dla, so nam psches Wjeru do Krystuša schitke nasche Rjechi spuščežene budza, a my Bože Džeczi smy.

To je ta prjenja Schtuka teho Samolwenja Krystušoweho, skotrymž won nas wuczi, schto jeho Hamt je, menujzy, so je Rjeschnikow Ejekar; a so tehodla so nebudže Rjeschnikow Towarstwa sminycz, ale pola nich wostacz, jich se Sslowom pytač a ladacz, a jim wot Rjechow pomhacz. O troschtne a wuzitne Prjedowanje!

Ša druga Schtuka teho Samolwenja je steho Prophecy Hoseaša wsata, a je teź jara troschtna a rjana. Pschetož ton Schpruch je zylje pschecziwo Sakonej, a tej najwoschej Bozej Sslužbi we Sakonju; a by treba bylo, so bychmy jene Prjedowanje šamo wot neho scjinili. Prjotzy pak kedž bujeze na to Sslowczko: Volo, ja mam Spodobanje.

Pschetož pomysl schaf tudy: Schtu to ryczi? Neje to ta wošoka Majesteta, Boh šam? Dyž ma ton šam Spodobanje na nje czim, da dyrbi schitke Stworenje a wschitko, schtož jeno je, teź Spodobanje na tym mjecz. Tehodla by na tym jeniczkim Schpruchu tudy došz bylo, Božu Wolu su: ho spofnacž, so bychmy hewaf žanych Knihow wjazy netrebali. Pschetož tudy tak pjekuje šjawne steji, so Boh praji: To zu ja, te Myslje mam ja, to so mi lubi, na tym mam ja Poscht a Wešelje, so wy bes sobu smjelni šze.

Neje to Džiw pschewschje Dživy, so su Ežlowekojo na to tak wele Sswjernosze, Prozy a Džjeta wazili, so bychy šhonili, kak moli Bohu šlužicz, a jemu spodobnje živi bycz? Ton je to, drubi je tamne cžinił, ton je Popowstwo, tamny Michowstwo wušwolil. Ton je Mischje lasował, tamny je so pošzil, a nihto neje so tu w tym Schpruchu doladat, so tu nasch Boh a šnes šjawnje praji: To zu ja, na tym mam ja Spodobanje, so smjelni šze. Pschetož tu to jeniczke Sslowo, dyž je prawje wopomnimy, postorezi schitke šeloschtery, Wustawenja a Bože Sslužby, kotrež hacž dotal w Podjanstwi byle su.

Pschetož, praj mi, hacž neje wjerno, so je schitko tehodla šapoczane, so šebi myšlili smy: O so bych ja wedžil, sczimž bych ja tola Bohu šlužicz mol? Ton je šebi myšlit, so budže so jemu spodobacz, dyž so husto